FIYATI:
(5 Turgut = 50 TL.)
Pazar günleri çıkar
SAYI: 642

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

ERDİNÇ TUNÇ (Ankara)
Çalışırsanız, çizginiz kısa zamanda ustalaşacağa benzer. Ama, esprilerini ıssız ada, çiçeğin uğuru filan gibi cikletimsi konularda olursa ustalaşmanız boşuna gelir. Bu tür esprileri kolayca bulmanızın nedeni, zaten çok kolayca bulunuverdikleri içindir. Bu nedenle herkes bulup bulup çizmiştir.

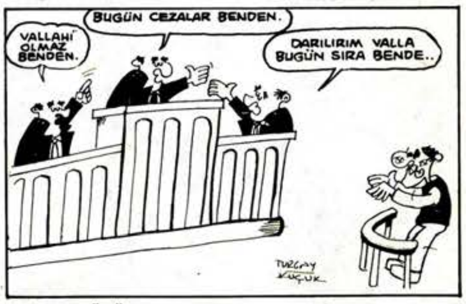

TURGAY KÜÇÜK (Sıvaslı-Uşak)
Çizginizin gelişemeyiş nedeni hiç desen çalışmadan, kompozisyon, tipleme, ifade perspektif endişesi taşımadan zırt diye çizivermenizdir.

Karikatürü bırakıp bırakmamak kendi elinizde değildir... Yıllar önce benden çok yaşlı bir Musevi arkadaşla tanışmıştım.. Binlerce karikatürü vardı... Ve durmadan da çiziyordu... Ama, bir teki bile daha yayınlanmamıştı.. Bir taneciği bile... Üstelik paraca durumu da felaketti.. Kollarının yeni emprimiş ceketi hala gözümün önünde... Karikatürleri gösterirken kağıdın iki kenarından, elmas bir gerdanlığı tutuyormuşcasına özenli bir dakkitle tutardı... Sanırım çizdiklerine baktıkça yaşadığına ve dünyada bir yeri olduğuna inanırdı... Gırgır'ı çıkardıktan sonra arayıp sormayı çok istedim... Ama, ne yerini ne yurdunu biliyorum. Fakat, yaşıyorsa hala coşkuyla çizmeyi sürdürdüğünü biliyorum... Karikatür mutlak yayınlanmak içindir.. Sergi açan, kart bastıran, yerel gazetelere çizen, okul gazetesi çıkaran yüzlerce arkadaş gibi biraz da kendi olanaklarınızı zorlamalısınız.. Gırgır bir başlangıç ve çok ustalaşan için bir sondur... Ama, onbinlerce karikatür gönüldaşınaşının emeğini hakkıyla nasıl karşılayacağımı vallahi ben de bilemiyorum.

ERDOĞAN DAĞLAR (Akdere-Ankara)
Yaa... Sadece insan deseni çalışıp da eşya, hayvan çizgilerine boşverirseniz böyle olur işte... O eşek nasıl bir eşek?.. Eşek niyetine çizdiğiniz o kuçu kuçudan bizim Muhlis Beyimizler bilem korkmazlar...

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

● **Özal'ın bütün özendirmelerine rağmen yabancı sermayeden "Tıs" yok...**

●●●

●●●

●●●

● **Doğramacı, üniversitelere kesin emir verdi:**
''Bütün öğrenciler ve öğretim üyeleri hakkında rapor tutulacak Herkes yakasına tanıtma kartı takacak. Öğrenciler yurtta, kantinde, kahvede, lokantada izlenecek. Şüpheli görülen öğrenciler karakollara bildirilecek.''

Üniversite öğrencilerinden niçin para toplandığı anlaşıldı

YÖK Başkanı Doğramacı'nın üniversitelere gönderdiği genelgeyle "Özel görevli kişilerin öğrencileri izleyip rapor etmelerini" emretmesi üzerine öğrenci harçlarının nerede kullanılacağı açıklık kazandı. Buna göre toplanan paralarla öğrencileri izleyip rapor eden hafiyelere maaş verilecek...

Ş.Yılmaz "Türk-İş 1984'de üzerine düşen görevi yaptı" dedi

Türk-İş Genel Başkanı Şevket Yılmaz basına yaptığı açıklamada "Türk-İş'in 1984'de üzerine düşen görevi yaptığını" söylemiştir.

"Fakat bir kaç hatamız oldu" diye konuşan Yılmaz daha sonra "Bütün davetlere katıldık ama Sakıp Sabancı Beyin Köşkü'ndeki davete katılamadım... Bu konuda suçluyum, suçumu kabul ediyorum... Türk-İş Başkanı olarak o davette en önce benim bulunmam lazımdı... En çok da o gece dağıtılan siyah havyardan yiyemediğime yanıyorum" demiştir.

● **T.V, önemli haberler dururken uyduruk haberlerle zaman dolduruyor**

NE İŞ OLSA YAPARIM ABİ

YAZAN:
Orhan ALEV
ÇİZEN:
Şevket YALAZ

NECDET YILMAZ (Fındıkzade) -
Çizginiz iyice usta işi... Ama, biraz da kendine özgü olsa... Köylüyü biraz daha zayıfçana çizseydiniz, daha iyi olacaktı.

Sergiler

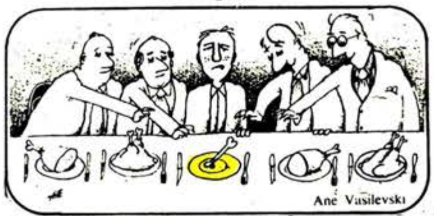

- **Çağdaş Makedonya Karikatürleri İstanbul'da sergileniyor. Sergi 29 Aralık'a kadar sürüyor.**
- Necati Abacı'nın "Çizgilerle Sanat İnsanları" adlı karikatür sergisi 27 Aralık-12 Ocak İzmir Gül-Eyvan Sanat Evi'nde..
- **Rüştü Erata "Bir tanıdığın kimi çiziktirileri" karikatür sergisi 17-21 Aralık Mimarlık Fakültesi, Göbektaşı ODTÜ.**

Yılbaşı kart karikatürleri

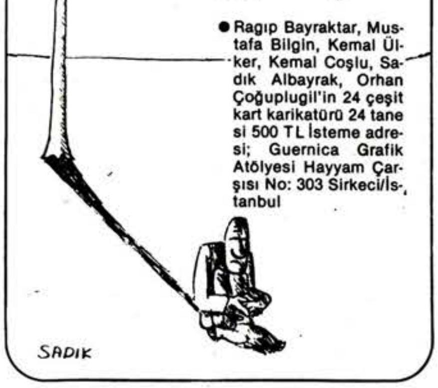

- **Ragıp Bayraktar, Mustafa Bilgin, Kemal Ülker, Kemal Coşlu, Sadık Albayrak, Orhan Çoğuplugil'in 24 çeşit kart karikatürü 24 tanesi 500 TL İsteme adresi; Guernica Grafik Atölyesi Hayyam Çarşısı No: 303 Sirkeci/İstanbul**

- **Cemal Anğ'ın Yılbaşı kart karikatürleri İsteme adresi; Galatasaray Tosbağa Sok. Nergis Apt. Kat: 2 İstanbul**

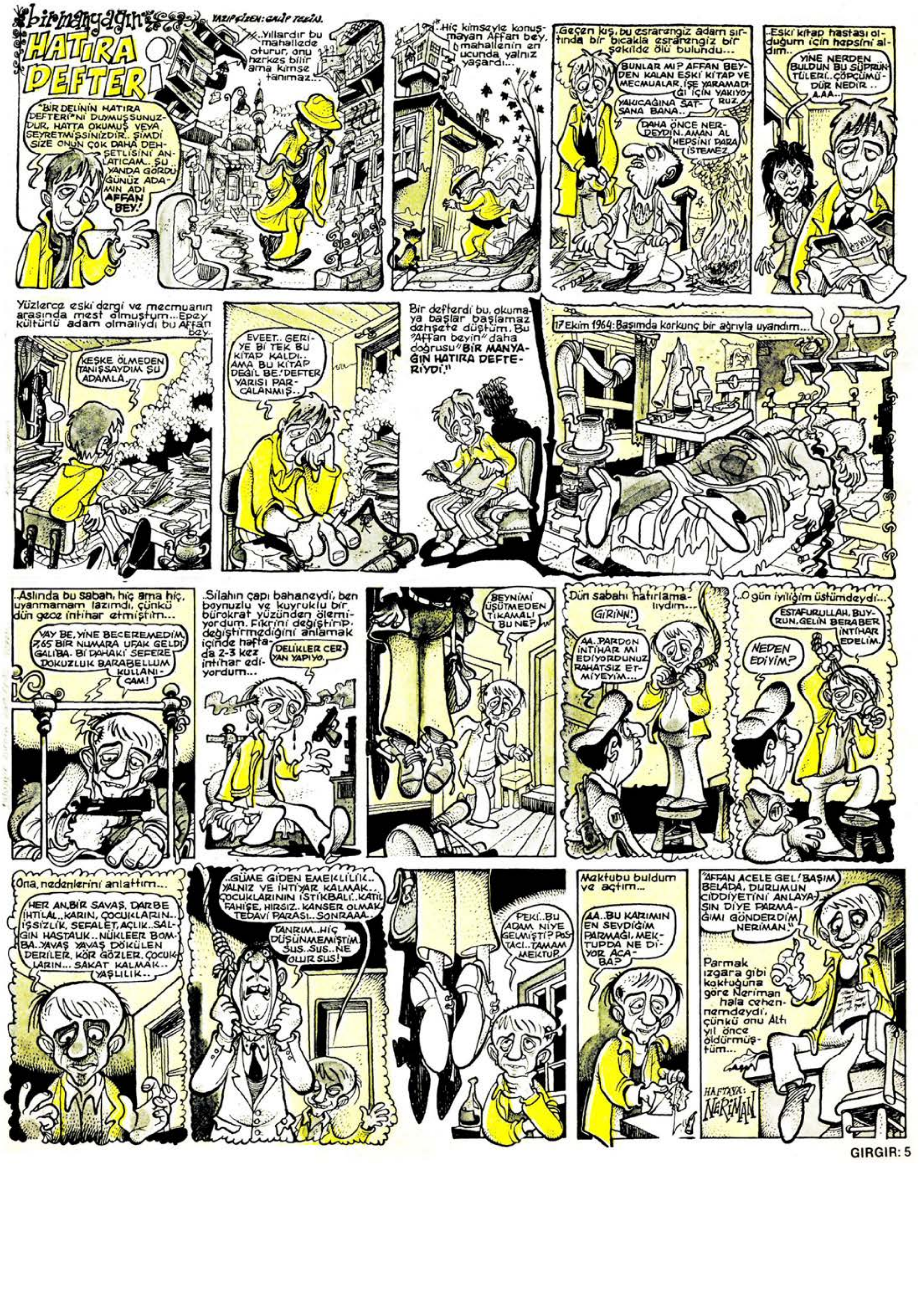

bir manyağın
HATIRA DEFTERİ
YAZIP ÇİZEN: GALİP TEKİN.
"BİR DELİNİN HATIRA DEFTERİ"Nİ DUYMUŞSUNUZDUR, HATTA OKUMUŞ VEYA SEYRETMİŞSİNİZDİR.. ŞİMDİ SİZE ONUN ÇOK DAHA DEHŞETLİSİNİ ANLATICAM.. ŞU YANDA GÖRDÜĞÜNÜZ ADAMIN ADI AFFAN BEY!
..Yıllardır bu mahallede oturur, onu herkes bilir ama kimse tanımaz...
..Hiç kimseyle konuşmayan Affan bey, mahallenin en ucunda yalnız yaşardı...
..Geçen kış, bu esrarengiz adam sırtında bir bıcakla esrarengiz bir şekilde ölü bulundu...
BUNLAR MI? AFFAN BEYDEN KALAN ESKİ KİTAP VE MECMUALAR. İŞE YARAMADIĞI İÇİN YAKIYORUZ.
YAKICAĞINA SATSANA BANA..
DAHA ÖNCE NERDEYDİN. AMAN AL HEPSİNİ PARA İSTEMEZ.
..Eski kitap hastası olduğum için hepsini aldım..
YİNE NERDEN BULDUN BU SÜPRÜNTÜLERİ.. ÇÖPÇÜMÜDÜR NEDİR .. A.AA..
Yüzlerce eski dergi ve mecmuanın arasında mest olmuştum... Epey kültürlü adam olmalıydı bu Affan bey..
KEŞKE ÖLMEDEN TANIŞSAYDIM ŞU ADAMLA..
EVEET.. GERİYE Bİ TEK BU KİTAP KALDI.. AMA BU KİTAP DEĞİL BE.' DEFTER YARISI PARÇALANMIŞ..
Bir defterdi bu, okumaya başlar başlamaz dehşete düştüm. Bu "Affan beyin" daha doğrusu "BİR MANYAĞIN HATIRA DEFTERİYDİ."
17 Ekim 1964: Başımda korkunç bir ağrıyla uyandım...
..Aslında bu sabah, hiç ama hiç, uyanmamam lazımdı, çünkü dün gece intihar etmiştim...
VAY BE, YİNE BECEREMEDİM, 7,65 BİR NUMARA UFAK GELDİ GALİBA. Bİ DAHAKİ SEFERE DOKUZLUK BARABELLUM KULLANICAM!
..Silahın çapı bahaneydi, ben boynuzlu ve kuyruklu bir bürokrat yüzünden ölemiyordum. Fikrini değiştirip, değiştirmediğini anlamak içinde haftada 2-3 kez intihar ediyordum...
DELİKLER CERYAN YAPIYO.
BEYNİMİ ÜŞÜTMEDEN TIKAMALI BU NE?
Dün sabahı hatırlamalıydım...
GİRİNN!
AA.. PARDON İNTİHAR MI EDİYORDUNUZ RAHATSIZ ETMİYEYİM...
..O gün iyiliğim üstümdeydi...
ESTAFURULLAH, BUYRUN, GELİN BERABER İNTİHAR EDELİM.
NEDEN EDİYİM?
Ona, nedenlerini anlattım...
HER AN, BİR SAVAŞ, DARBE İHTİLAL.. KARIN, ÇOCUKLARIN.. İŞSİZLİK, SEFALET, AÇLIK.. SALGIN HASTALIK.. NÜKLEER BOMBA.. YAVAŞ YAVAŞ DÖKÜLEN DERİLER, KÖR GÖZLER, ÇOCUKLARIN... SAKAT KALMAK.. YAŞLILIK..
..GÜME GİDEN EMEKLİLİK.. YALNIZ VE İHTİYAR KALMAK.. ÇOCUKLARININ İSTİKBALİ.. KATİL FAHİŞE, HIRSIZ.. KANSER OLMAK TEDAVİ PARASI.. SONRAAA..
TANRIM.. HİÇ DÜŞÜNMEMİŞTİM. SUS.. SUS.. NE OLUR SUS!
PEKİ.. BU ADAM NİYE GELMİŞTİ? POSTACI.. TAMAM MEKTUP.
Mektubu buldum ve açtım...
AA.. BU KARIMIN EN SEVDİĞİM PARMAĞI, MEKTUPDA NE DİYOR ACABA?
"AFFAN ACELE GEL! BAŞIM BELADA. DURUMUN CİDDİYETİNİ ANLAYASIN DİYE PARMAĞIMI GÖNDERDİM NERİMAN."
Parmak ızgara gibi koktuğuna göre Neriman hala cehennemdeydi, çünkü onu Altı yıl önce öldürmüştüm...
HAFTAYA: NERİMAN

NE İŞ OLSA YAPARIM ABİ

YAZAN: Orhan ALEV
ÇİZEN: Şevket YALAZ

DEVAMI HAFTAYA..

Biraz da savaşalım...

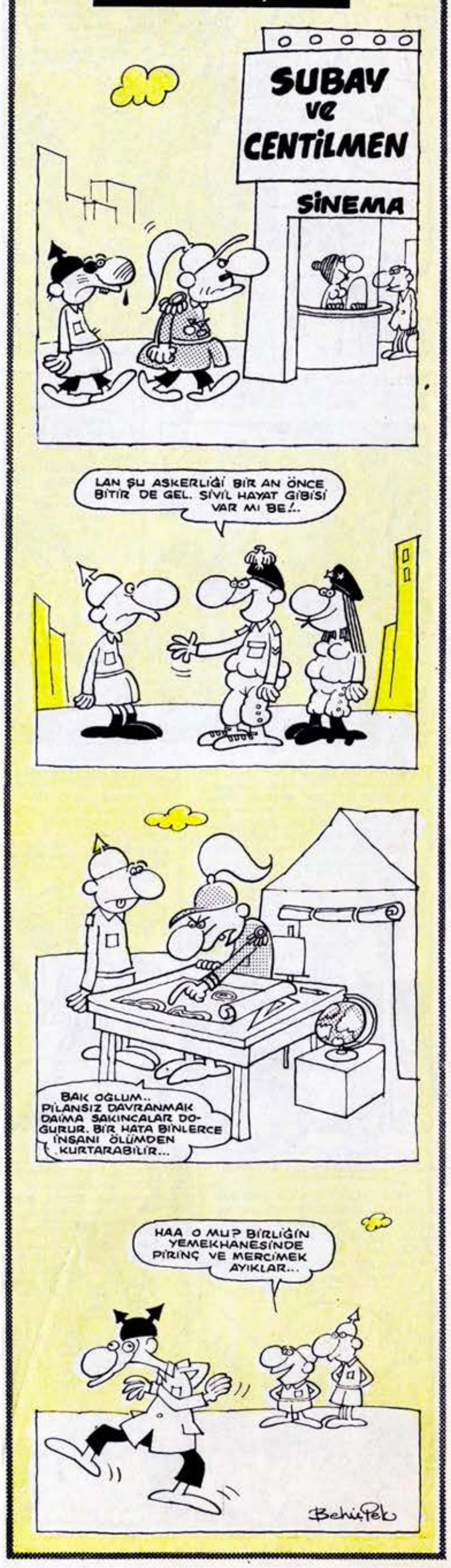

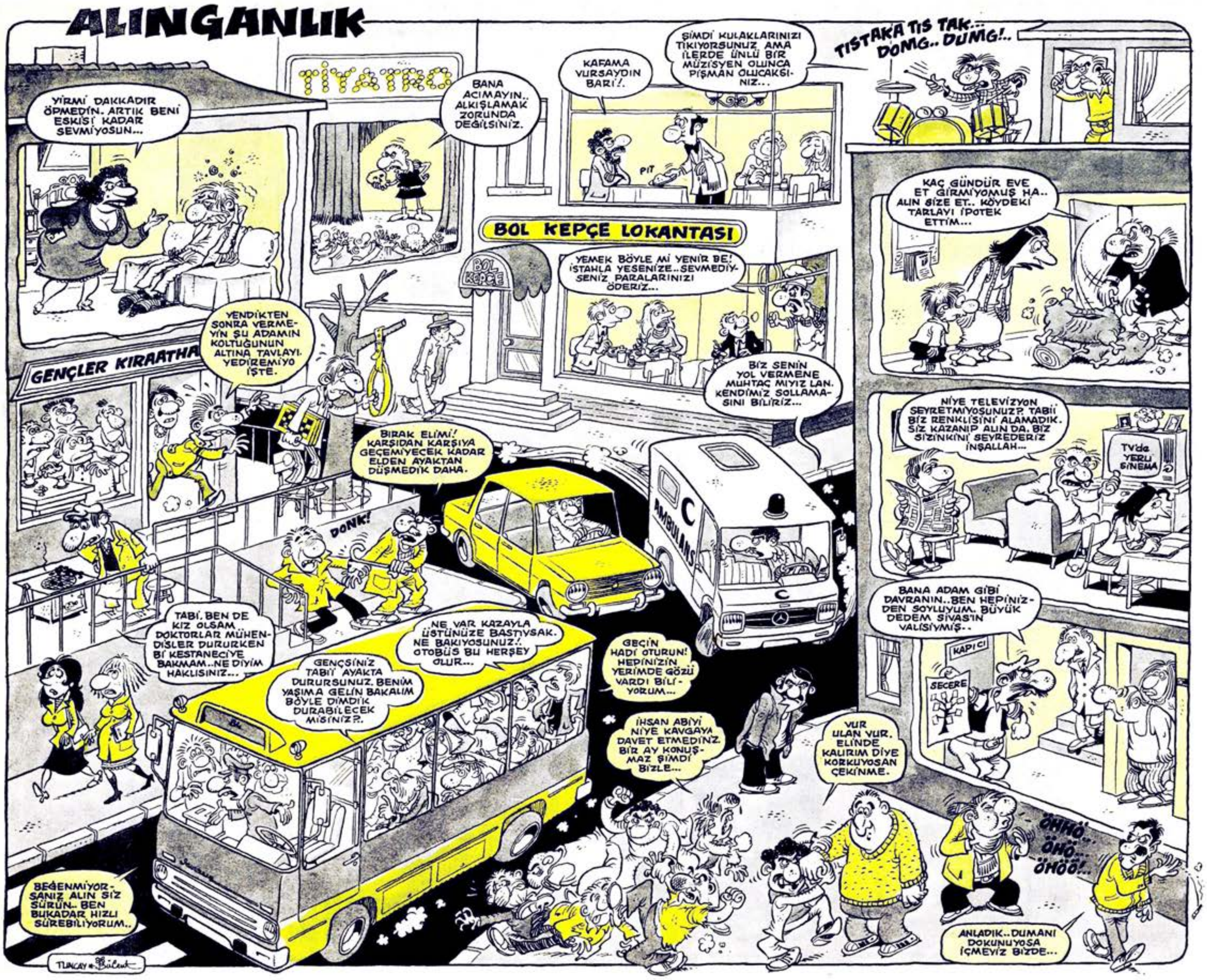
ALINGANLIK
YİRMİ DAKKADIR ÖPMEDİN. ARTIK BENİ ESKİSİ KADAR SEVMİYOSUN...
TİYATRO
BANA ACIMAYIN.. ALKIŞLAMAK ZORUNDA DEĞİLSİNİZ.
KAFAMA VURSAYDIN BARİ!.
PIT
ŞİMDİ KULAKLARINIZI TIKIYORSUNUZ AMA İLERDE ÜNLÜ BİR MÜZİSYEN OLUNCA PIŞMAN OLUCAKSINIZ...
TISTAKA TIS TAK... DOMG.. DUMG!..
BOL KEPÇE LOKANTASI
BOL KEPÇE
YEMEK BÖYLE Mİ YENİR BE! İSTAHLA YESENİZE.. SEVMEDİYSENİZ PARALARINIZI ÖDERİZ...
KAÇ GÜNDÜR EVE ET GİRMİYOMUŞ HA.. ALIN SİZE ET.. KÖYDEKİ TARLAYI İPOTEK ETTİM...
GENÇLER KIRAATHA
YENDİKTEN SONRA VERMEYİN ŞU ADAMIN KOLTUĞUNUN ALTINA TAVLAYI. YEDİREMİYO İŞTE.
BIRAK ELİMİ! KARŞIDAN KARŞIYA GEÇEMİYECEK KADAR ELDEN AYAKTAN DÜŞMEDİK DAHA.
BİZ SENİN YOL VERMENE MUHTAÇ MIYIZ LAN. KENDİMİZ SOLLAMASINI BİLİRİZ...
AMBULANS
NİYE TELEVİZYON SEYRETMİYOSUNUZ?? TABİİ BİZ RENKLİSİNİ ALAMADIK. SİZ KAZANIP ALIN DA. BİZ SİZİNKİNİ SEYREDERİZ İNŞALLAH...
TV'de YERLİ SİNEMA
DONK!
TABİ. BEN DE KIZ OLSAM DOKTORLAR MÜHENDİSLER DURURKEN Bİ KESTANECİYE BAKMAM.. NE DİYİM HAKLISINIZ...
NE VAR KAZAYLA ÜSTÜNÜZE BASTIYSAK. NE BAKIYOSUNUZ!. OTOBÜS BU HERŞEY OLUR...
GENÇSİNİZ TABİİ AYAKTA DURURSUNUZ. BENİM YAŞIMA GELİN BAKALIM BÖYLE DİMDİK DURABİLECEK MİSİNİZ??.
GEÇİN HADİ OTURUN! HEPİNİZİN YERİMDE GÖZÜ VARDI BİLİYORUM...
BANA ADAM GİBİ DAVRANIN.. BEN HEPİNİZDEN SOYLUYUM. BÜYÜK DEDEM SİVAS'IN VALİSİYMİŞ..
KAPICI
SECERE
İHSAN ABİYİ NİYE KAVGAYA DAVET ETMEDİNZ. BİR AY KONUŞMAZ ŞİMDİ BİZLE...
VUR ULAN VUR. ELİNDE KALIRIM DİYE KORKUYOSAN ÇEKİNME.
ÖHHÖ.. ÖHÖ.. ÖHÖÖ!..
BEĞENMİYORSANIZ ALIN SİZ SÜRÜN.. BEN BUKADAR HIZLI SÜREBİLİYORUM..
ANLADIK.. DUMANI DOKUNUYOSA İÇMEYİZ BİZDE...
TUNCAY + Bülent

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

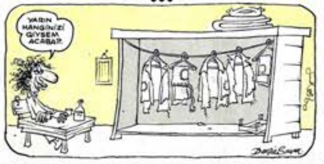

Yurt dışından yatır ithal edilecek

Ülkedeki yatırların halkın günden güne artan umut ve isteklerini karşılamada yetersiz kalması üzerine yurt dışından yatır ithaline karar verildi.

Kararla ilgili konuşan bir yetkili Halkımızın sürekli gidip adaklar, dilekler adadığı yatırlarımız maalesef ihtiyacı karşılamıyor.. Bir Lütfü Dede, bir Müfit Baba yatırları bu gün kapasitesinin çok üstünde çalışmaktadır.. Halkımızın umuda en çok ihtiyacı olduğu şu günlerde, dışarıdan "Aziz Jan, Goriyot Baba, Aziz George" gibi mübarek kişilerin yatırlarını getirmeyi düşünüyoruz" dedi..

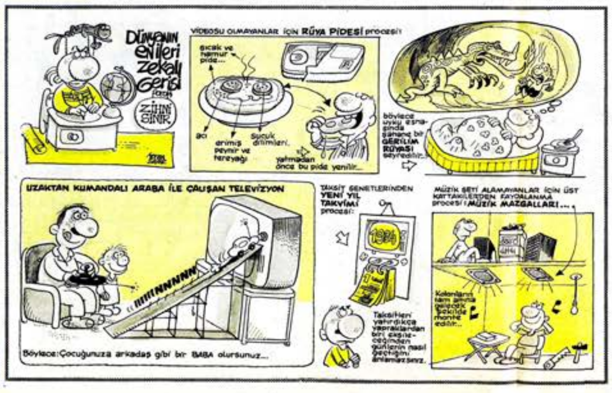

GIRGIR televizyonu yılın en sivuple dizisini sunar

KARTALLAR YÜKSEK UÇAR

Bu filmdeki kurum ve şahısların gerçek hayattaki ve Amerikan dizilerindeki kurum ve şahıslarla hiç bir ilgisi yoktur... Benzerlikler tesadüften ibarettir.

1.Bölüm (Hadiseler Henganesi)

Banazlı İsmail kendisini Napolyon sanan gelini Deli Mebrure ve oğlu Mustafa'dan sıkıldığı için sık sık pavyona gidip "Titrerim mücrim gibi baktıkça istikbalime" şarkısını söyleyen bir işadamıdır. Bir gece pavyonda şarkıcı Alev'le hissi olarak alaka kurar... Bu arada Hanımağa, Zülfü Cilo ve Rasim Karanfil'in çıkardığı "Eroin işi kar payı senetleri"nden alarak şirkete ortak olmuştur.. İş bu merkezdeyken Hoorşşşüü dıgıdık, dıgıdık dıgıdık daan olur... (Yağmurlu bir havada at koşturan biri "Dan" diye vurulup, kafa üstü yere çakılır...

2.Bölüm (Fransuva Miterand kaç Franklık adam sivuple ?)

Aradan yıllar geçer... Kılık kıyafet inkilabı olmuş Hanımağa ile Esma Cilo çarşafları atmışlardır... Ancak Türk Dil Kurumu henüz Mecidiyeköy'deki binasına taşınmadığından dizi Fars, Arap, Acem ve Fransız dillerinde sürmektedir. Esma Cilo oh lala.. Bana sera.. Oomondüo sivuple filan diyerek dizinin Amerikan dizilerinden arak olmadığını, bikere öyle olsa, İngilizce konuşulacağını belirtirken...Hadi bi daha "Hoorşşü dıgıdık dıgıdık daan" olur.. Sinirlenmeyin si vuple gördüğümüzü yazıyoruz..

3.Bölüm (Marula tavuk dadandı)

Napolyon Mebrurenin kızı Çiçek Şeval Avrupa'dan döner.. Ama Esma Cilo gibi hanzo olmadığı için "Oh mondiö si vuple" filan demez, adam gibi Türkçe konuşur.. Alev'den ayrılan Banazlı her gece Kaleci Yaşar ve Şakrak Nimet'le kafayı çekip pavyonlarda olay çıkarmaktadır. Masalarına gelen Tamburi Celal'le "Renk renk kaztopu, saran yapışan" adlı şarkıyı söylemektedirler... Çünkü dizinin arasında reklamlar gösterilmiştir.. Reklamdan hemen sonra... "Hoorşş.. Dıgıdık dıgıdık dıgıdık daan" olur.

Bölüm (4) Emri hak vaki olsada kurtulsak

Zülfü Cilo Fransa'ya kaçar.. Müdür Nihat Bey "TRT'den özveri kelimesi izale edilmedikçe vazifemi ifa edemem" diye tutturur.. Rasim Karanfil bıçaklanır.. Anneannem Hanımağaya özenip sigaraya başlar... Kız kardeşim Tunca Toskay'ın bezden bebeğini dikip bebeğin muhtelif yerlerine toplu iğne batırmaya başlar.. Banazlı kriz geçirir, Alev Taşkın koluna morfini cartladığı gibi yallah.. Hanımağa'nın tansiyonu 28'e çıkar... Bizimkini soran yok.

Bölüm (5) Neticede hacetim geldi

Dizinin sonunu hepiniz merak ediyorsunuzdur heralde... Şahin tepesi dizisine bakılacak olursa Angela Hala rolündeki Hanımağanın kızı Esma Cilo Yeni Glob gazetesinde işe başlıyacak.. Dallas'a göre ise Karabulut ve Çolakefe ailesinin arasındaki kavga Barns ailesiyle Yuing ailesinin ki gibi sürecek.. Klif Barns senatör olamadı ya Mustafa Karabulut'ta milletvekili olamıycak.. Demek ki Remzi Bey Jaklin, Mustafa Karabulut Klif Barns.. Ancila hala, Hanımağa, Mehmet Bobi Yuing, Seval, Lusi oluyor... Tunca Toskay Banazlı ben Marko Polo oluyorum. Beni Boğaziçi'nde bir kliniğe kapatırlar.. Attila İlhan Birleşik Arap Emirliklerine konserler vermeye gider. Tunca Toskay'a yapılıcak bir şey kalmamıştır.. Ancak ufak dozlarda cennet-tozuna alıştırılıp, işi eroine dökerek etkisiz hale getirilebilir...

ATİLLA ATALAY

Yol arkadaşı

Erdal Karasu (İstanbul)

Liseden arkadaşım Tahir'le buluşmak için Sivas'tan İstanbul'a gidecektim. Ama asker dağıtımı olduğu için yollar çok kalabalıktı. Şoför beyden bin bir ricayla hasır bir iskemle üzerinde seyahat etmek için izin koparmıştım.

Otobüsün en ön koltuğunda bir bey vardı ve o denli neşeliydi ki. Devamlı bir şeyler anlatıyor, etrafındakileri kahkahaya boğuyordu. Kütürlü birine benziyordu. Fakat üç saat sonra yanındaki koltukta oturan yolcu yüzünü ekşiterek yanından kalktı. Benim önümdeki hasır iskemlede oturan ve galiba yakın arabası olan yolcuya yerini vererek, kendisi hasır iskemleye oturdu. Hayret ettim ben. Ama bir şey soramadım. Otobüs keskin bir virajı dönerken elimdeki gazeteyi yeniden okumaya başladım.

Yine o koltuktan yüksek sesle konuşmalar ve kahkahalar gelmeye başladı. Fakat bir üç saat sonra o yolcu da yüzünü ekşite ekşite koltuktan kalkınca fırsat bu fırsat deyip o neşeli, espriler yapan, etrafı kahkahalara boğan yolcunun yanına, koltuktan kalkan beyden izin aldıktan sonra oturdum.

Adam önce kendini tanıttı. Başladı konuşmaya. Öyle de güzel konuşuyor ki. Ağzından bal akıyor sanki: "Yol uzun. Ağzı kilitli de hiç duramam" dedi. "Kendimi tanıtayım önce. Gürünlüyüm ben. Gürün Sivas'ın şirin bir ilçesi. Kayseri ile Malatya arasında. Her tarafı bağlık bahçelik. Etiler'den kalma oyuk oyuk mağaralar vardır dağında. Alabalığı meşhurdur. Lokantalarıyla, ırmağı ile, Gökpınar'ıyla ve Ulucami'siyle tanınır. Cami, dedim de aklıma geldi. Otuz yıl kadar önce babaannemle beraber Ulucami'sine giderdik. Hele Kangallı Cemal Hoca'nın vaazlarını hiç kaçırmazdık. Bir "Cennet" anlatımı vardı ki, hâlâ aklımdan çıkmadı.

"Cennette, bir kere hepimiz altın ve zümrütten yapılma saraylarda oturacağız" derdi. "Apartman katıymış, sosyal konutmuş, gecekonduymuş gibi şeylerde değil. Orda hava hep bahar Bulut-mulut yok. Güneşli hava. Kuşlar en güzel seranatlarını yapıyor. Bütün ağaçlar çiçekli, yapraklı. Her taraf, gül, karanfil. En güzel kelebekler uçuşuyor etrafta. Aklından geçen yemek uçan tabaklarla önünde ikametgah ediyor. Ye yiyebildiğin kadar. Orda şekerin olmaz, kalbin yağlanmaz, yediğin dokunmaz, damar sertliği yapmaz. Ye yiyebildiğin gibi. Helaya gitmek bile yok. Hafiften terliyorsun geçiyor." derdi o güzel ikna edici sesiyle. Şimdi düşünüyorum da orada çalışmak, yok. Seçim yok? Enerji dar boğazı yok. Savaş yok. Atom bombası yok. Kira yok. Çevre kirlenmesi yok. Kömür, odun, fuel-oil sıkıntısı yok. Elektrik, su sorunu yok.Bu kadarı da fazla diyorum. İstiyorum ki koşullar biraz daha dayanılır hale gelsin. Zorlaşsın. Çünkü biz böyle bir dünyaya alıştık .Beri tarafa gidip bu alıştıklarımızdan taviz mi vereceğiz yani." Bizi dinleyenler bu espri ile başladılar kahkahalara.

Öyle güzel anlatıyordu ki. Bir tiyatro sanatçısına özgü, dikkatleri üzerinde toplayan anlatım ve ses tonu vardı. Zevk sahibi olduğu giyiminden anlaşılıyordu. Öylesine kibardı ki.. Geniş omuzlu, uzun boyluydu ve yüzü harikulade güzeldi...Ve çok kültürlüydü. Ne güzel espriler yapıyordu. İyice hayret etmeye başladım. Böyle bir yol arkadaşının yanından değil kalkmak, yanına yapışılırdı.

"Biliyor musunuz, ben dilençilik de yaptım" dedi. "Sıkılmazsanız anlatayım."

"Ben daha küçüktüm o zamanlar. Babam karayollarında çalışıyordu. Yol stabilize ekibinin formeniydi.Bu sebeple biz Orta Anadolu'yu karış karış gezdik desem abartmam herhalde.

Babamı Kayseri'nin Pınarbaşı'na yol yapımı için verdiklerinde beş yaşındaydım. Eşyalarımızı kamyondan alıp yeni evimize yerleştiriyorlardı annemle babam. Sokakta bir çocuk vardı ben yaşlarda Ekmeğinden bir parça verdi bana. Hemen arkadaş olduk. "Gel, bizim eve gidelim" dedi. Bir zaman yürüdükten sonra dar bir sokağa geldik. Sokağın sonunda soldaki kiremitsiz, tek katlı eve girdik. Rutubet kokuyordu içerisi. Odada serili bir kilim ve birkaç yer döşeği vardı. Biz oyun oynarken, biraz sonra çok yorgun olduğu belli, omuzunda tuttuğu yarı dolu bir heybeyle ve yırtık pırtık giysisiyle annesi girdi odaya. "Bugün işler kesat gitti" dedi omuzundan heybeyi atarken "Yorgunluk bir yandan kapı kapı dolaşıp uzun yerlere gidip, bazı yerlerden kovulup umduğunu bulamamak bir yandan. Çekilmez oldu bu meslek."

Oğlunun başına elini koydu. "Yarın seni de yanımda götüreceğim. Hemi heybeyi biraz sen taşırsın, hemi de dilenciliği artık öğrenirsin" diye söylendi. Ufacık bir penceresi olan yarı loş odada, neden sonra fark etti beni"Sen de kimsin" dedi kaşlarını çatarak. Saklandığım döşeğin gerisinden ağlamaya başladım. Oğluna döndü "Defet şunu gitsin" dedi. Kapıdan ağlayarak çıkarken ben, oğlu "Boşver annem hep böyledir. Üzülme. Yarın yine gel ha..." dedi.

Annemler evi yerleştirdiğinden beş gün gidemedim. Ama altıncı gün, daha horozlar ötünce, pantolonumu giydiğim gibi,belleiğimde yer eden sokağın sonundaki evin kapısını çaldım. Kapıyı annesi açtı "Gel" dedi, "Ama Oğuz hasta. Terli terli su içmiş dün."

Oğuz pamukları fırlamış yağlı yatakta hırlıyordu. Annesi de o denli üzgündü ki "Yiyecek bir şeyimiz de yok" diye bir ara mırıldandı. Bu bana çok dokunmuştu. Heybeyi sırtladım. "Hadi gidelim" dedim. Annesi önce şaşırdı, sonra kabul etti. Uzun müddet yürüdük. Sokaklardan geçtik, yamaçlardan yürüdük, tarlalardan geçtik. İlçenin öbür ucundaki bir başka sokağa geldik. İlk kapıyı çaldı "Allah rızası için şu fakire bir sadaka" dedi. Bir tas bulgur getirdi evin hanımı. Heybeyi açtım ben. "Allah ne muradın varsa versin" deyip ayrıldık. Bir başka evin kapısını çaldık "Allah rızası için bir sadaka" dedi. Evin erkeği "Allah versin" deyip kapıyı kapattı. Sultan bibi ile her gün dilenmeye çıkıyorduk. Sultan bibi heybesinde topladığı bulguru, pirinci sözleştiği bir bakkala ucuz bir fiyata satıyordu. Böylece geçimini sağlıyordu. Oğuz, üç gün sonra iyileşti, ayağa kalktı. Ama dilenmekte hiç gözü yoktu. Oğuz'unki varsa yoksa oyundu.

Haftalar geçti böylece. İşlerde bir durgunluk vardı son günlerde.

Bir pazar günü banyo yapacağımızdan, annem dışarı çıkmama müsaade etmedi. Banyoya gireceğim sıra kapı çalındı. Açtım. Baktım bir dilenci. Annem geldi o sıra. Dilenci "Ben geldim Kırım'dan muhacir. Bilmekteyim çok az, minnacık bir Türkçe. Yaşlıyım da sonra. Hiç bir yerde çalışamam da." dedi tarzanca. Ağladı sonra.O kadar etkilemişti ki annemi, dilencinin ağlaması. Birkaç tane kağıt para ve üstündeki hırkayı verdi.O akşam yatarken çok düşündüm. Dilenci kadını hep gözlerimin önüne getirdim.

Ertesi gün dilenmeye çıktığımızda "Sultan bibi" dedim, "Dilenirken lütfen sen hiç konuşma." Anlamsız anlamsız baktı bana, sonra başını salladı.

Bir sokağa gelince, varlıklı bir evin kapısını çaldım. "Aberin aberin ne tutucu tutucu" dedim. Kapıdaki genç kadın yüzüme daha bir başka baktı "Efendim!" dedi.

"Aberin aberin ne tugtucu tutucu..Biz gelmek çok uzaklardaki doğu ülkesinden. Mucahir gelmek. En fazla bildiğimiz elli kelime Türkçe. Hiç bir yerde akrabamız yok. Derdimizi anlatamamak. Annem yaşlı. Ben küçüğüm. Çalışamıyoruz da..Allah rızası için bir sadaka!.."

Öyle dokunaklı söylemiştim ki, genç kadının gözü yaşardı. İçini çekti, sevi ile baktı bana. Sonra gözünü sildi. sultan bibinin eline, cüzdanından çıkardığı bir tomar parayı verdi. Elime bir resimli çocuk kitabı sıkıştırarak, "Büyüyünce okursun" dedi. Daha sonra heybemize pirinç, bulgur, boyalı fasulye, yağ, ekmek yerleştirdi. "Evde sıcak bir şeyler yapar, yersiniz" dedi. Genç kadın evin kapısını kapatırken hala gözünün yaşını siliyordu.

Pınarbaşı'na geldiğimizin dördüncü ayıydı. Eylüldü aylardan..Ve bir pazardı günlerden. Sultan bibi ile bir öğle vakti sokağın birini dilenerek bitirip, bir başka sokağa girdik. İlk evin kapısını çaldım. Bir kadın çıktı. Başladım ben..."Aberin aberin ne tutucu tutucu..Biz bir doğu ülkesinden geldik muhacir. Annem çok yaşlı gördüğünüz gibi yorgun ve hasta. HIç kimsemiz yok. Benim yaşım küçük çalışamıyorum. Allah rızası için bize bir sadaka..."

Orta yaşlı kadın bir şeyler getirmek için kapıyı açık bırakıp bir odaya girdi. O anda başka bir odanın kapısı açıldı. Bir ka-

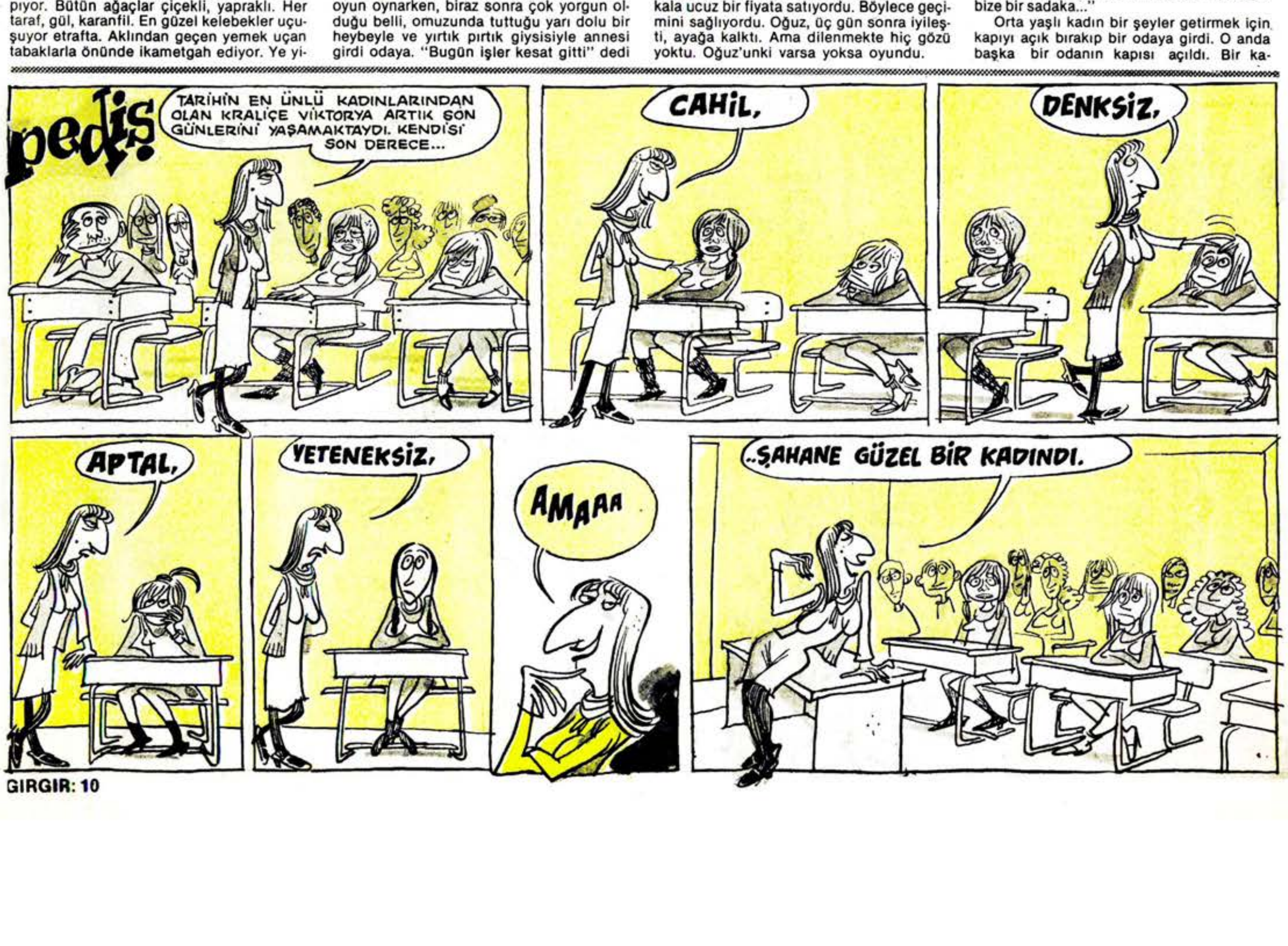

dın çıktı. Bir kadın değil bu, annemdi! Misafirliğe gelmişti. Sesimden tanımış, misafir odasında otururken, sonra fırlamış salona.. Kaçmaya fırsat bulamadan yakaladı beni. "Aberin aberin ne tutucu, tutucu ha..." deyip deyip kıçıma kıçıma vurdu. Bir hafta kıçım üstüne oturamadım..."

Yol arkadaşımın anlattıklarına kahkahalarla gülmeye başladım ben. Elimi dizime vurarak gülerken, diğer yakın koltukta oturanlarda benim gülmeme koro halinde katılıyordu.

Anlamıyordum hala. Zihnimdeki soru işareti büyüyordu gitgide. Bir anlam veremiyordum. Neden diğer iki yolcu bu beyin yanından kalkmışlardı. Bir kez somurtmuyordu, aksine güleryüzlüydü, şendi, konuşkandı, şakacıydı. Yanında, zamanın nasıl geçtiğini anlamıyordun bile. Ağzından bal akıyordu sanki. Bu düşünceler, bende gitgide daha da büyük merak uyandırıyordu. Neden yanından kalkıyorlardı yüzlerini ekşiterek, neden?

"Anneannemle devamlı mektuplaşırdık" diyerek bir başka anısını anlatmaya başladı yol arkadaşım. "Beni öyle çok severdi ki. Anlatamam. Çok ısrarı üzerine ortaokulu İstanbul'da okudum. Orta üçde, beraber aynı sırada oturduğumuz Naciye adında bir kız arkadaşım vardı. Yüzü çilçildi. "Çilli" derdik O - na. O buna çok kızardı. Pek öyle güzel de değildi Naciye. Kareli defterinin, resim defterinin, hatıra defterinin sayfaları a rasına gül, menekşe, kır çiçekleri kordu. Bunu büyük bir zevkle yapardı. Bir gün ilk derse yetişememiştim. İlk dersimiz de fizikti. Teneffüste, "Naciye" dedim,. "Fizik defterin bu akşam bende kalsın.Senin notları kendi defterime çekeyim." Verdi defterini. Akşam notları kendi defterime çektim. Sonra sırf muziplik olsun diye, şunları yazdım:

"Sevgili Naciye, seni o denli seviyorum ki... Yaşamım boyu da hep seni seveceğim Ama bu güne dek duygularımı senden sakladım. ne güzel yakışır sana, bembeyaz gelinliklikler ve kolumda sen olduğunda. Naciye eşim olur musun?"

Ertesi gün defterini verdim. Ama daha verince içimde bir sızı başladı. Naciye, okul idaresine defteri verirse, kovulduğumun veya uzaklaştırma aldığımın resmiydi.O gün hep korktum. Daha ertesi gün Naciye okula da gelmemişti. Nedendi acaba? Yoksa defterine yazdığım yazıları babasına okutmuş muydu?

Akşamı zor edip evin kapısını çaldım. Anneannem karşıladı "Bir misafirin var odanda" dedi. Hayret, kim olabilirdi ki? Odama girdim ki, Naciye.

"Ne güzel mektup yazmışsın. Beni demek o kadar çok seviyorsun" dedi. Durduğum yerde çakılı kalmıştım ben.

Naciye yüzüme bir öpücük kondurdu. "Elbette seve seve eşin olurum" dedi. Sarıldı koluma, bombeli burnundan akan sümüğü yüzüme çala çala öptü beni.

İlk dönem sekiz zayıfım vardı karnede. İkinci dönem öyle bir çalıştım ki, ikmale kalmadığım gibi sınıfı doğrudan geçtim. Sırf çirkin yüzünü görmeyeyim diye, İstanbul'dan ayrılıp annemlerin yanına gittim..."

Kahkahalarla gülüyordum ben...Ve düşünüyordum. Böyle bir yol arkadaşının, değil yanından kalkmak, yapışılırdı yanına, yapışılırdı. Peki, o iki bey neden yüzlerini ekşiterek, koltuk arkadaşımın yanından kalkmışlardı, neden?

Koltuk arkadaşım son esprisini yaptı. Birden, bir eliyle ağzını tuttu, diğer eliyle ceketinin cebinden mendilini çıkardı.

"Öğğğğl..." Başladı akortsuz seslerle dakikalarca istifraya. Midesindekileri bir güzel üstüme çıkardı... Şimdi anlamıştım yanında neden kimsenin oturmadığını.. Yanından kalktım ve İstanbul'a kadar otobüsün arkasında ayakta seyahat ettim.

Bitti.

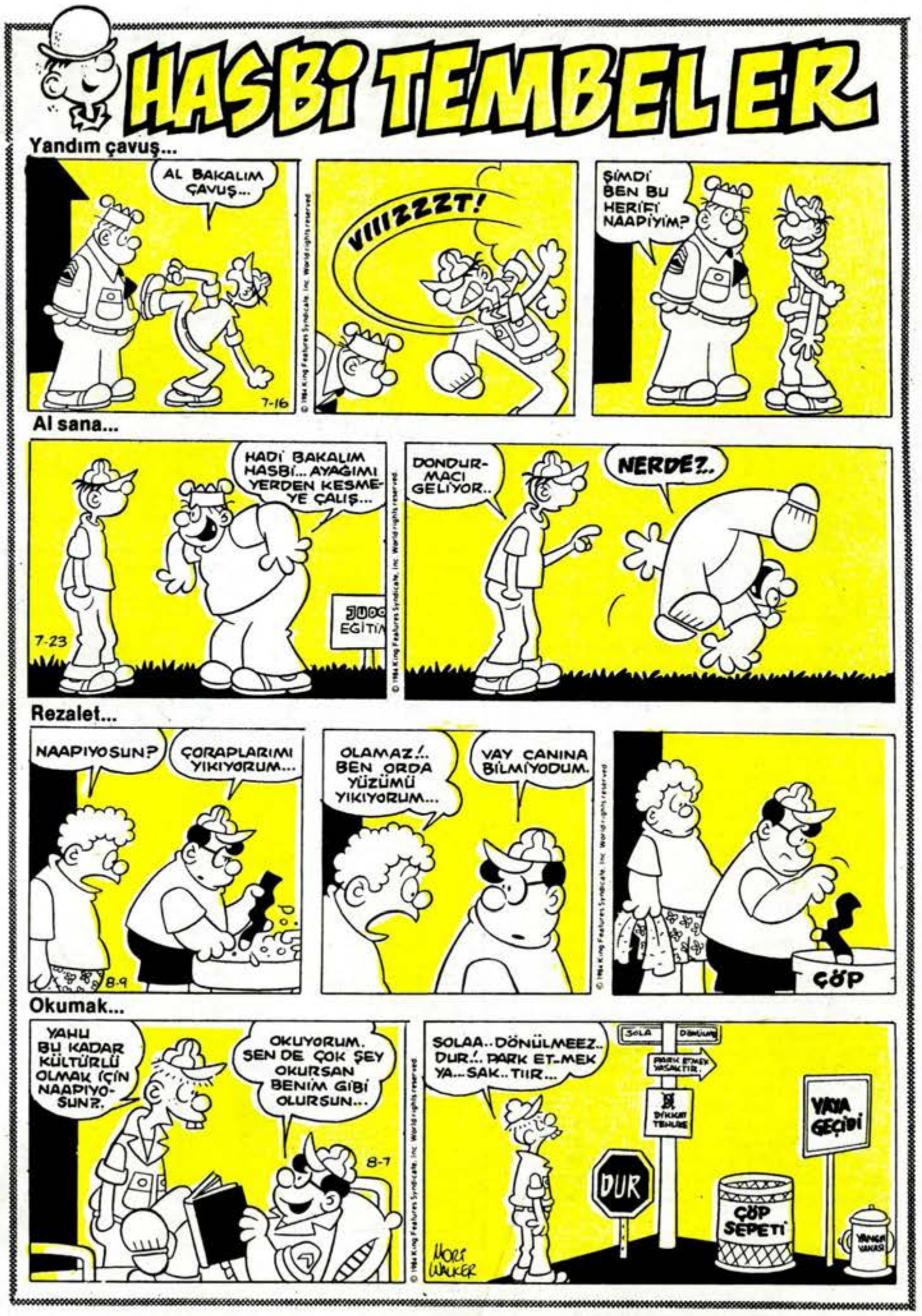

Tuncay Akgün

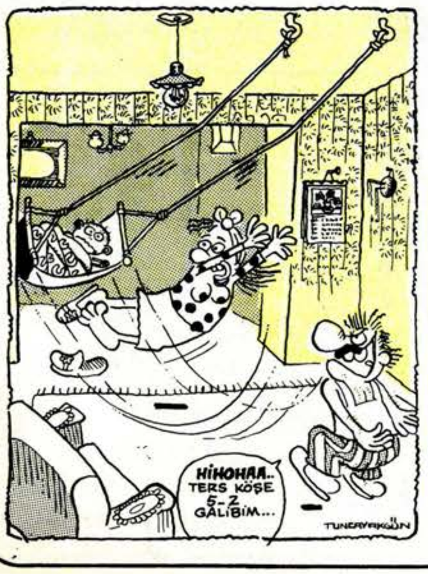

MUHLİS BEYĞ

BEHİÇ velATİF

HABALLAR

Sevgili okurcularım. Bu haftta sislere bağzı konulara kısa kısa deyineceyim. Bu konulal günümüzün güncelik olaylarından seçilmiş oluyp yaşanmış gerçek veya yaşanmamış uydurmasyon olaylardır.

•Yılbaşı yaklaşıyol. Yılbaşı gecesisi eğlentisinden yararlanacak hindiler belli oldu. Kuçuk himdiler beşbin, Baba himdiler altı-yedi bin tl.'ye satılıyol. Himdiler bu yıl kefağletle selbest bırakılabiliceklel.

•Başbakan Özarı bovaz köprüsüsünü sattı. Polüsler Özallı beyi yakaladılar, Özalı: ''Çok açtım'' didi. Şimdilik ''Yok yere köprü satmaktan'' yalgılanan Özalı yarın selbest bırakılacak. Yerine kardeşi Yusuk Özak yakalanıcak.

•F.B'li fotbolcu İlyaz askere gitti. Böllece ordunun ortosahası güçlendi. İlyaz bilindiği kibi iki bacaklı bir fotbolcuydu. İngilisçe bilirdi ve üç çocuk babababası idi.

•Satışa sunuran üçyüzbin millig piyango bileti felce uğradı. Bilet alamıyan bağzı biletseveller, çekilişi dışardan izlemek zolunda kalacak. Bu olay bir kes daha istammula 100 bim kişilik kişe açılmayı gerektiyini göstledi.

•Bir habar da bendan sevgili okurlal. Ünlü gazatacı Muhlus bey uluslararası gazatacılık dalında ''Kayınperesini pandısı ile yattığını görerek bıçağını çıkararak keserek oldu'' haberiyle alan Muhlus bey, karüktür dalında iseyse sözsöz ve çizgisis karükoteariyle kazndı.

Muhlis beyden buluşlar..

EN KAHRAMAN RIDVAN
YAZIP ÇİZEN:
Bülent ARABACIOĞLU
UÇAN ARABA!. HIMM... BU İŞ KESİN OLARAK CASUSLUK İŞİ...
BAŞKA NE OLABİLİR?. NEYSE, YERE İNİNCEYE KADAR BEKLEMEK ZORUNDAYIM...
?!
N'OLUYORUZ YAV?. Bİ YERE FİLAN İNİCEEMİZ YOK, DOSDOĞRU UZAYA AÇILIYORUZ!..
HING! YUF OLSUN! N'OLMUŞ BU DİREKSİYONA KIPIRDAMIYOR!..
DÜNYALI DİREKSİYONU FENA ZORLUYOR!
AMAN SIKI TUTUN! ROTA BOZULURSA, AYA FİLAN ÇARPABİLİR!..
DUR BAKİİM.. GALİBA DALGAYI ANLADIM! DÜNYADA BENİMLE BAŞEDEMİYECEĞİNİ ANLIYAN KÖTÜLER TUZAK KURUP...
..BENİ UZAY BOŞLUĞUNA ATMAYA ÇALIŞIYORLAR!..
İYİ Kİ ZAMANINDA FARKETTİM...
...GEL BAKALIM KÖPEK YOL YAKINKEN...
..GERİ DÖNÜYORUZ!
ING!
HAUNG!
13.
EYVAH!. İKİ DÜNYALI MODÜL'ÜN KAPISINI AÇIP, UZAY BOŞLUĞUNA ATLADI
NEE?. FAKAT METABOLİZMASI BUNA DAYANAMAZ!.
...BİZİM HATAMIZDAN İKİ CANLININ YAŞAMLARININ SONA ERMESİNE GÖZ YUMAMAYIZ!..
SIKI TUTUNUN!
SAĞLIK GRUBU, İLK YARDIM İÇİN HAZIR OLSUN!..
!!
?
N'OLUYORUZ?
İŞTE ŞURDALAR!
ÇABUK YUKARI ÇEKİN! İKİ SANİYE DOLDU... DÖRT SANİYE SONRA TÜM YAŞAM FONKSİYONLARI BİTER!..
Biraz sonra...
ŞU ANDA İKİ CANLIYI DA SUNİ YAŞAM ALETLERİYLE HAYATTA TUTABİLİYORUZ. KAPTAN.. OMİSTAN SAĞLIK MERKEZİNE YETİŞTİREBİLSEYDİK KURTARMA ŞANSIMIZ OLURDU... FAKAT...

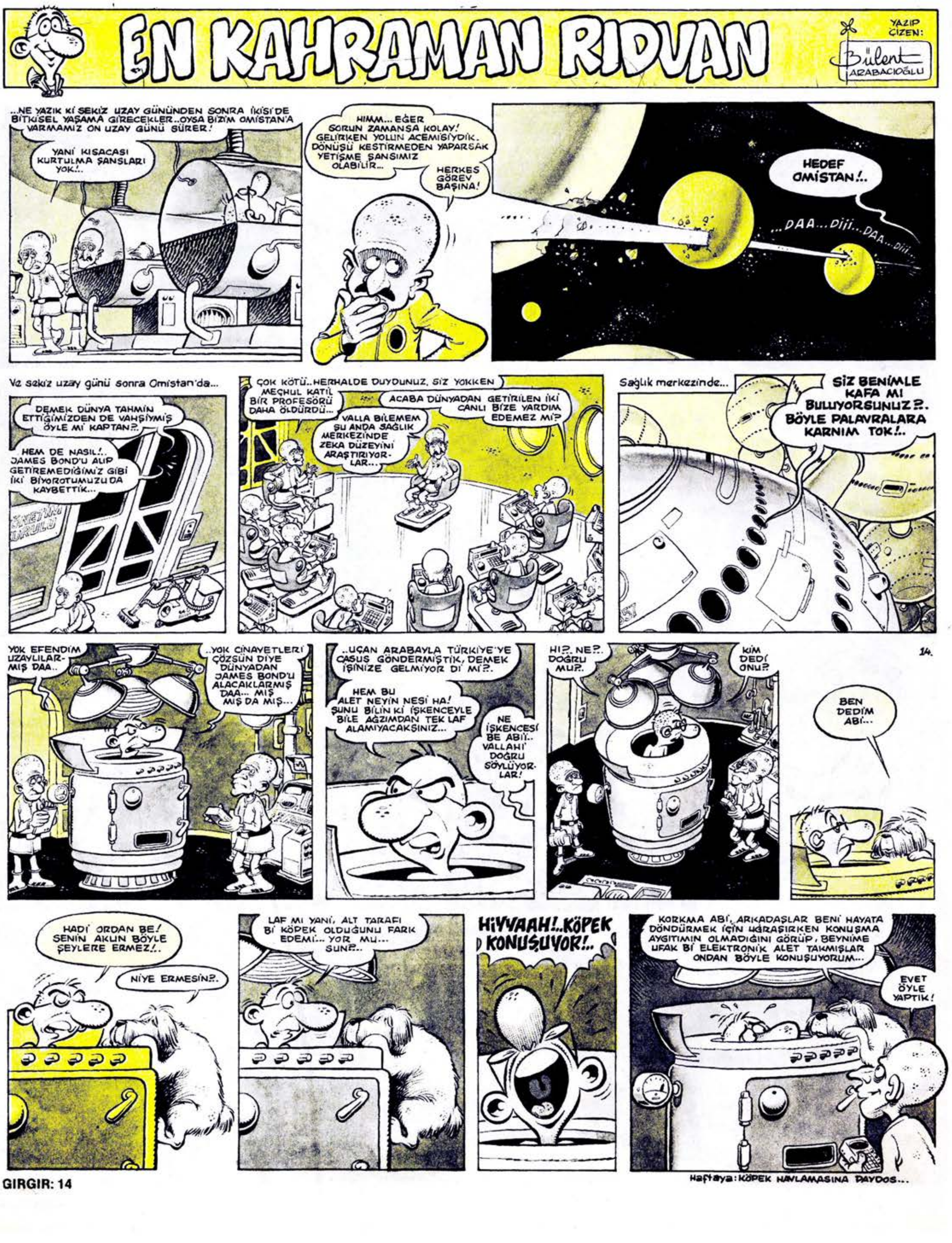

Haftaya: KÖPEK HAVLAMASINA PAYDOS...

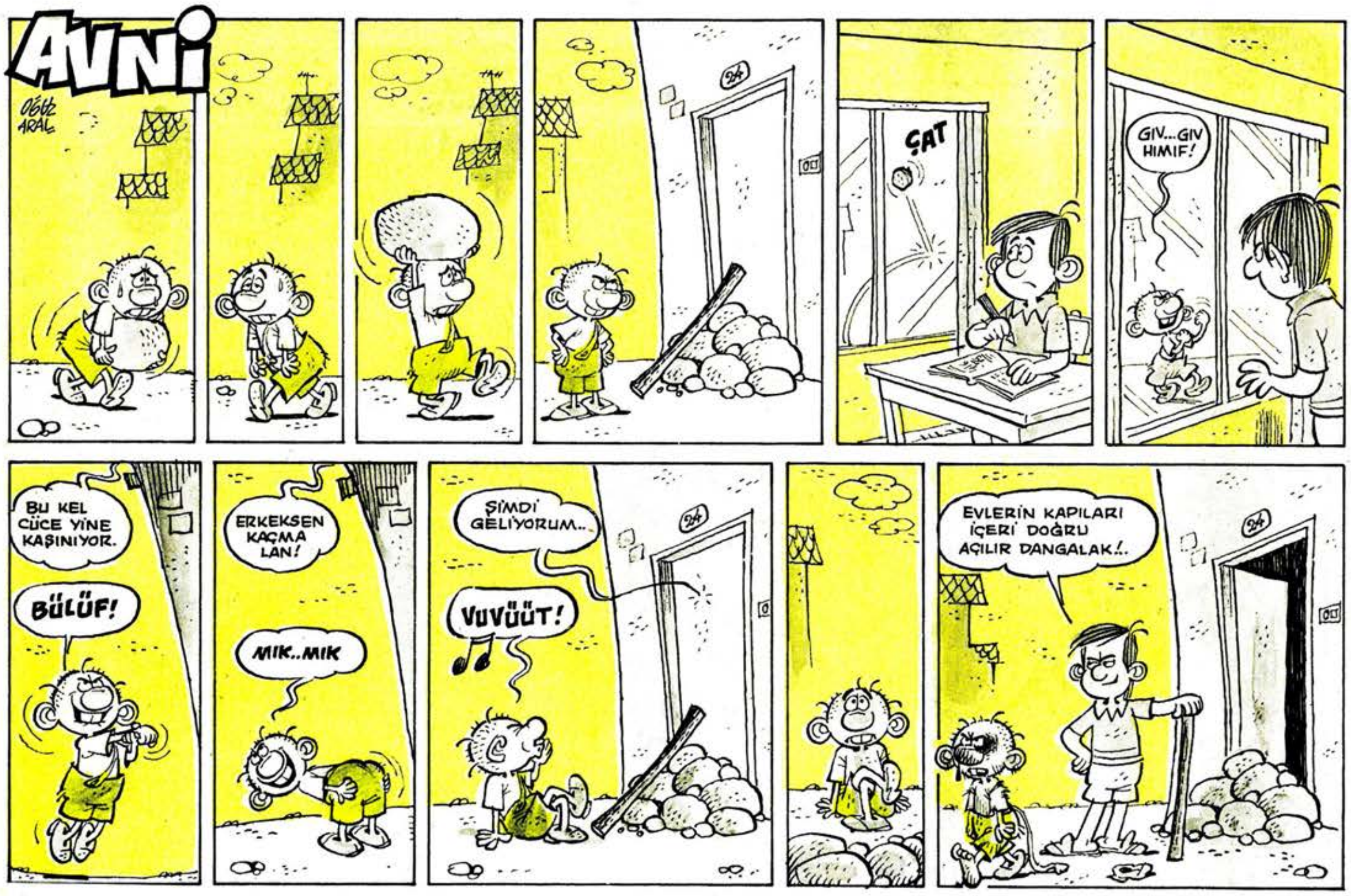
AVNİ
OĞUZ ARAL
24
ÇAT
GIV...GIV HIMIF!
BU KEL CÜCE YİNE KAŞINIYOR.
BÜLÜF!
ERKEKSEN KAÇMA LAN!
MIK..MIK
ŞİMDİ GELİYORUM...
VUVÜÜT!
EVLERİN KAPILARI İÇERİ DOĞRU AÇILIR DANGALAK!..

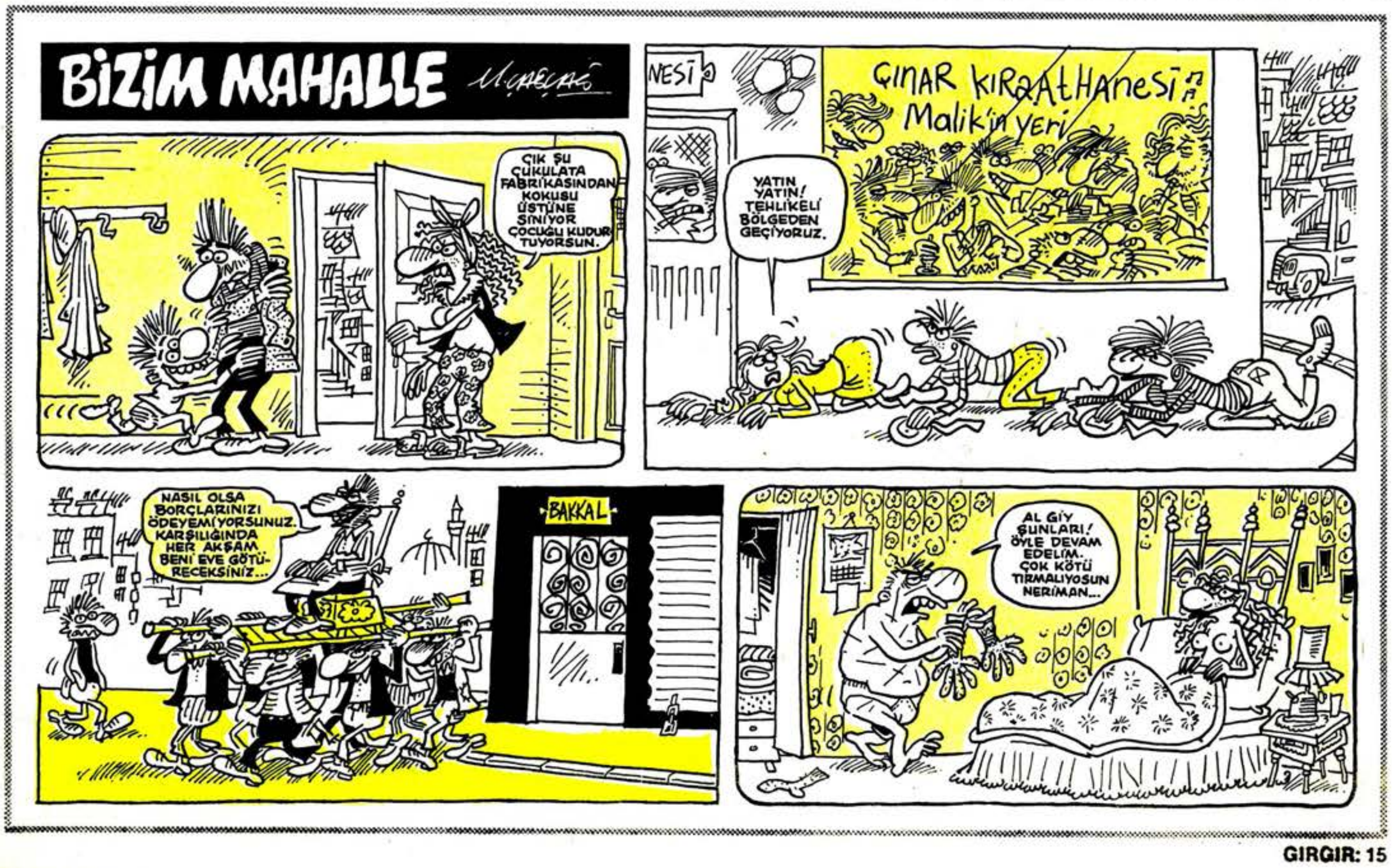
BİZİM MAHALLE
ÇIK ŞU ÇUKULATA FABRİKASINDAN KOKUSU ÜSTÜNE SİNİYOR ÇOCUĞU KUDURTUYORSUN.
NESİ
ÇINAR KIRAATHANESİ Malik'in yeri
YATIN YATIN! TEHLİKELİ BÖLGEDEN GEÇİYORUZ.
NASIL OLSA BORÇLARINIZI ÖDEYEMİYORSUNUZ. KARŞILIĞINDA HER AKŞAM BENİ EVE GÖTÜRECEKSİNİZ...
BAKKAL
AL GİY ŞUNLARI! ÖYLE DEVAM EDELİM. ÇOK KÖTÜ TIRMALIYOSUN NERİMAN...

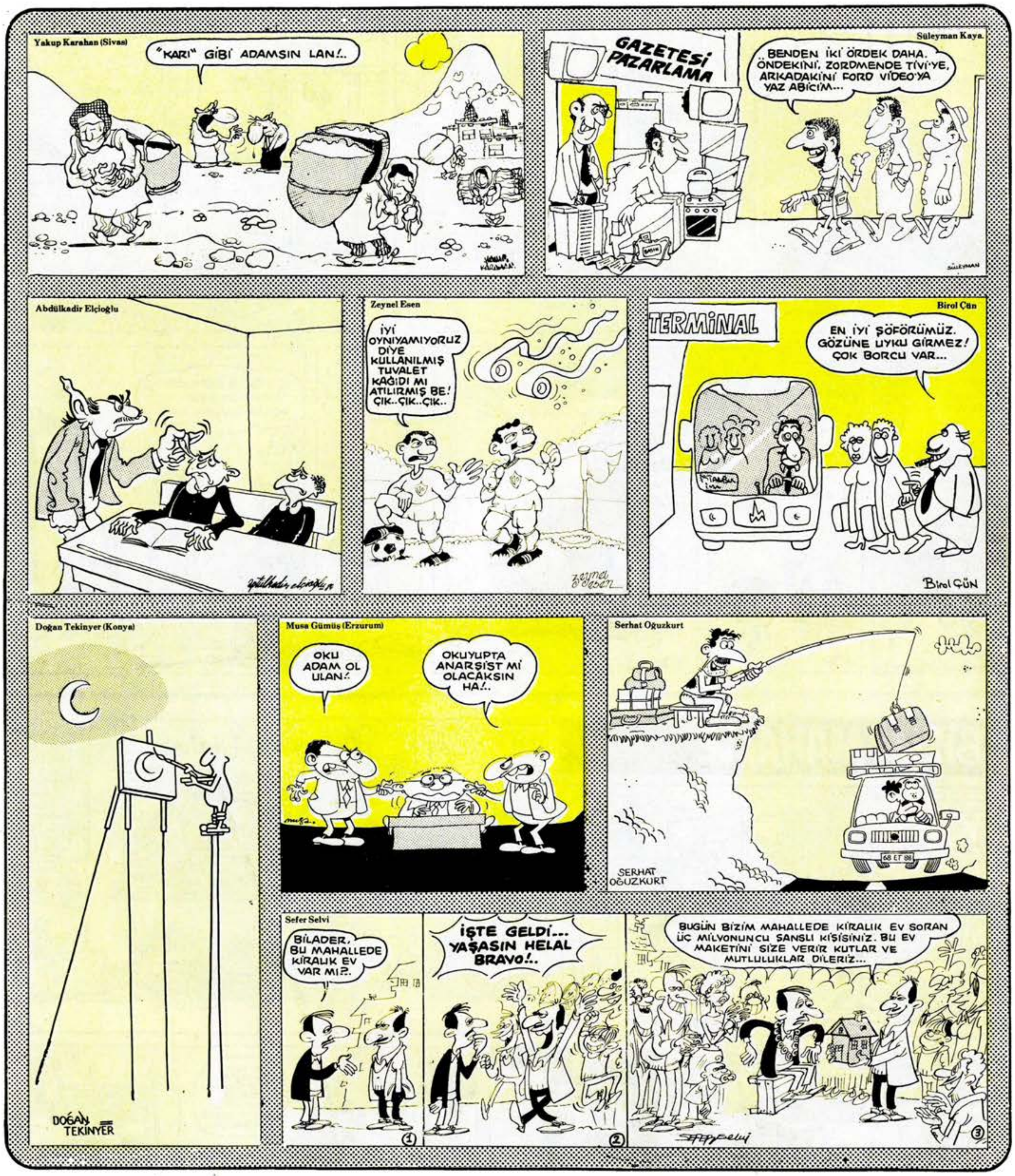

GIRGIR
YIL:13
SAYI:642
23 ARALIK 184 PAZAR

İLBAS İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: **ÇİĞDEM SİMAVİ**
Mizah Yönetmeni: **OĞUZ ARAL**
Müessese Müdürü: **KEMAL KINACI**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **MUAMMER BARUTÇU**

Basıldığı yer: Veb Ofset Tesisleri
Yönetim Yeri: Alayköşkü Caddesi Cağaloğlu-İstanbul Tel:528 50 00

UÇAK POSTASI: KIBRIS 70 TL.İNGİLTERE: 50 p.AMERİKA: 1.5$.ALMANYA: 2 DM.HOLLANDA 2F.FRANSA: 7 FF